

392691
392721

Mag. St. Di.

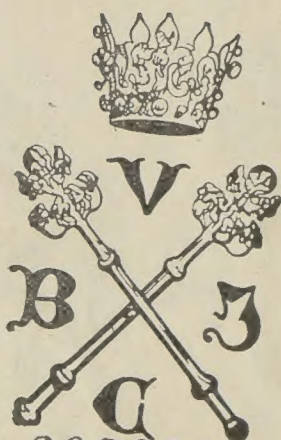
2157 [illegible]

193.

Ex-Libris
PODHORCE

AGENCY

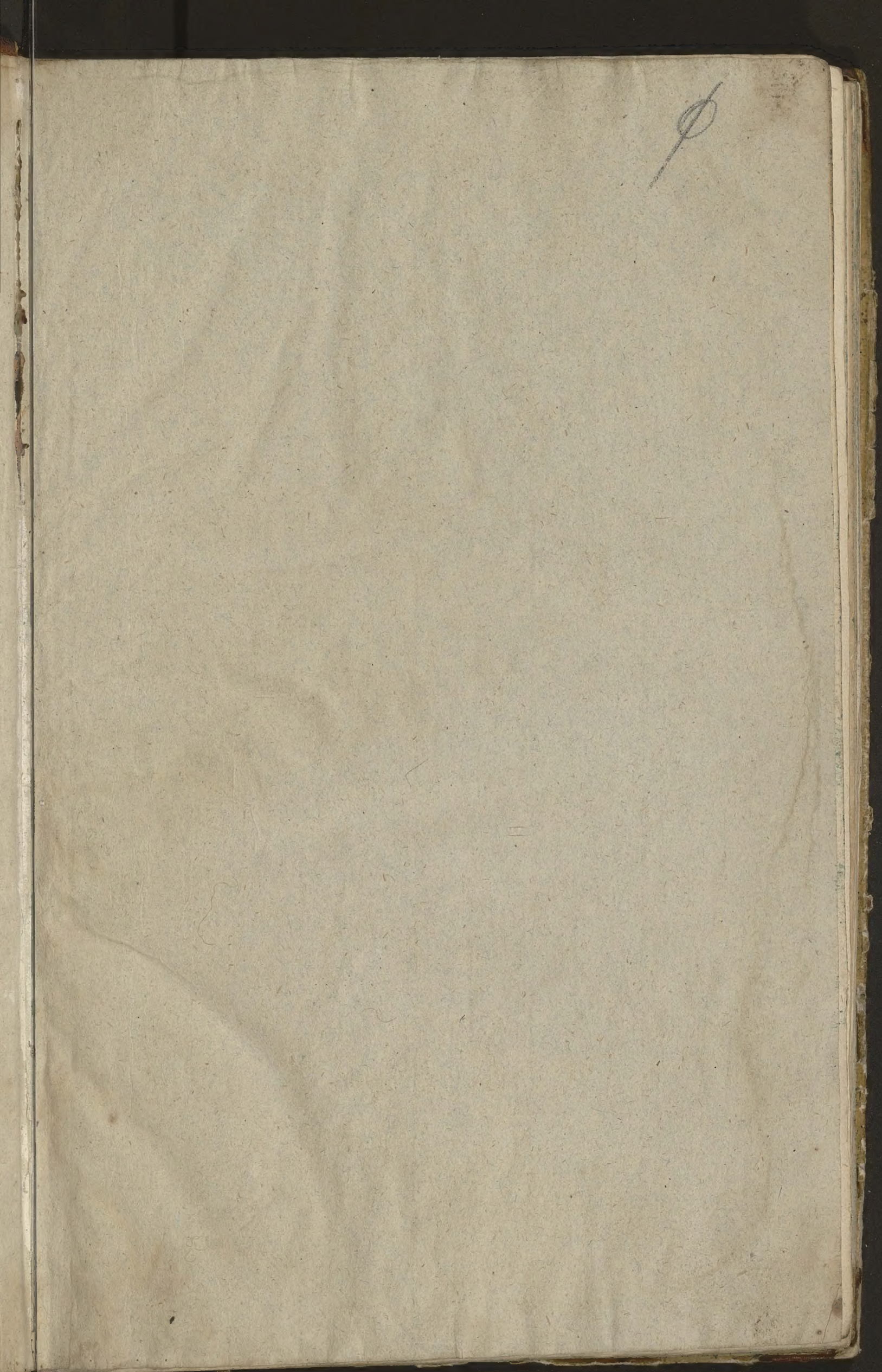
392691 -

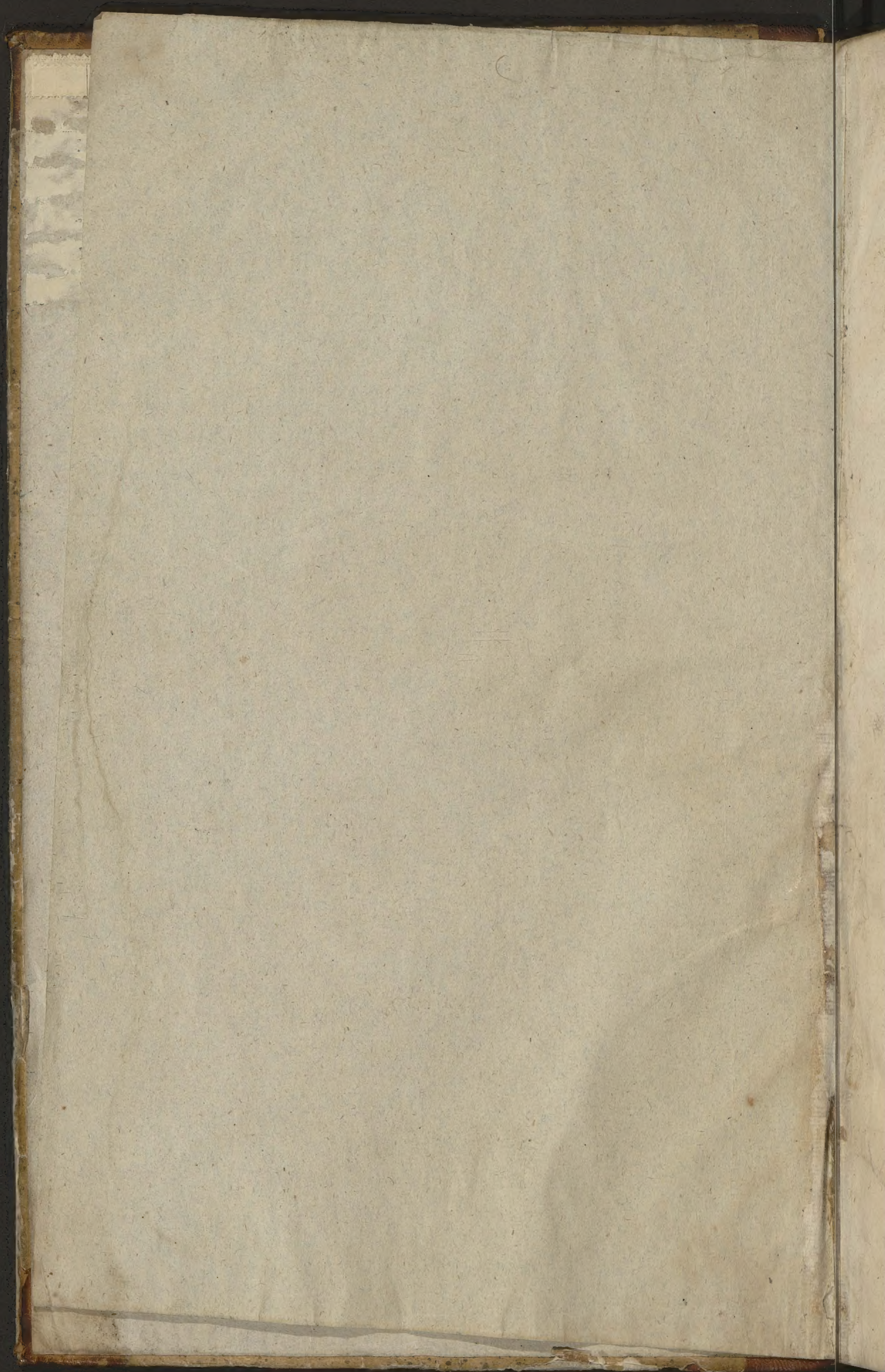
392721

III

Mag. St. Dr.

664

*Actum in Curia Regia Varsaviensi Feria Sexta
post Dominicam Conductus Paschæ, vide-
licet Die Vigesima Octava Mensis Apri-
lis, Anno Domini Millesimo Septingen-
tissimo Septuagesimo Quinto.*

392709
III
AD Officium Es Acla presentia Castren: Capit. Varsaviensia personaliter ve-
niens Illustrissimus Antonius, Stanislaus Bini Nominis Princeps Swiato-
petk Czetywtyński ex Palatinatu Brackaviensi ad Comitua Extraordina-
ria Generalia Regni Varsavia celebrata, jam determinata electus Nun-
tius, Manifestationem suam Polonico Idiomate confectam, manu sua pro-

pria subscriptam, tenoris talis: Nie nasz czasu, ani pory, ktoraby zwalniała powin-
ność Obywatela, ktorego nieuleknę nigdy gorliwość y miłość ku Oyczyźnie, czy-
ni gotowym do bronienia Praw, y wroczenia grożących iey zamachow.

Bogu dzięki! już po Seymie, limitami y Delegacyą do dwóch lat przeciąga-
nym, który był zwołany iako extraordinaryny, dwuniedzielny, y wolny.

Nie uspokaja szukającego usługi Narodowi, aby w iakikolwiek sposob nie
starał się okazania iey skutecznie. Nie mogą zostawić tak wielokrotnych Głosow
moich, aby same wydawały echo, ile że nieprzyjemne, y tłumione były, bo
wszystkiemu sprzeciwiające się.

Dopełniwszy, co odemnie należało, przez oświadczoną na końcu Seymu Pro-
testacyą, y wyściem z Jzby ją ztwierdziwszy, ubliżyłbym zapewne powinności
moiej, nie podać tego do Akt: z czego Narod, y potomność zewnętrzney, y we-
wnętrzney gwałtowności badać, y doczytać się może.

Jeżeli skwapliwość do przyjęcia funkcyi, do wejścia w Konfederacyą, y w
Delegacyą, może mnie y od mego strofować postrzeżenia się, y od czyiego wyrzuca-
nia; wypłacam się y usprawiedliwiam Narodowi, gdy obrot wszelakich czynności,
na Seymie y Delegacyi ułożonych, odkrywam, przez terażniejszy zamanifestowa-
nie onych; na tym fundamencie: żem przeciwko bezprawności każdego kroku, od-
woływał się, nie dopuszczał, y protestował.

Stosuję się do Manifestu godnych naśladowania Mężow: JJ. WW. Dunina,
Kozuchowskiego, Jerzmanowskiego, Łęczyckich; Przyemskiego, Łomżyńskiego,
Połkow; zaniechane do Akt Warszawskich, y ten, iakby za mój własny w ka-
żdym Punkcie biorę, y przyjmuję.

Przychyłam się do zamanifestowania publicznego, przy niedopuszczeniu pod-
niesienia Łaski w Jzbie Poselskiej, y na Konfederacyą nie pozwalających JJ. WW.
Reytana, y Korsaka, Nowogrodzkich; Bohuszewicza, Mińskiego, Połkow; y tak
wielu innych.

Jdę za publicznym, przed Nayaśnieyszym KROLEM Jmcią, y przed Sta-
nam w Senacie protestowaniem się, przeciwko teyże Konfederacyi, przez wyście
z Jzby Senatorskiej ztwierdzonym J. W. Jmci Xiędza Wodzyńskiego Biskupa Smo-
leńskiego.

Niemniej zaś, y owszem naywięcey, J. O. Xiążęcia Jmci Lubomirskiego
Marszałka W. K. ktorego miałem za przykład Patriotyzmu, pracowite dostrzega-
nie wszystkiego bezprawia, y przeciwko każdemu protestowanie się, wywodne w
samyach do Grodu podanych Mowach. Zdawam z ufnością na tego Wielkiego Mi-
nistra, iednostayne w wszelkim Akcie publicznym, y na przyszłym Seymie zaświad-
czenie, w tey zawsze pewności zostając wielkich Jego sentymentow, że nieskazo-
ną żadnym interessem prywatnym czułość dla dobra publicznego, nie może prze-
stać okazywać.

Liczę J. W. Turckiego, drugiego Biskupa, przykładnie, y według Senator-
skiej przysięgi, tak w Delegacyi, iako y na Seymie, w Głosach swoich przed Tro-
nem bezprawia przekładającego.

Winienem wspominać J. W. Branickiego, Hetmana W. K. godne dwa Zda-
nia, oświadczone w Stanach zgromadzonych, ktore aby mnie nigdy nie zawsty-
dzały, a wszystkich do tegoż sposobu myślenia zachęciły, nie chcę mieć odemnie
te nieskuteczne, w których doradza potrzebę nieuchronną Manifestu.

Ściągam w ieden obrony Narodowej koniec y sposob, JJ. WW. Bielecki-
skiego, Inowrocławskiego; Skirmonta, Pińskiego; Oraczewskiego, Krakowskiego; Wil-
czewskiego; Wizkiego; Walewskiego, Wieluńskiego; patriotycznie protestujące się
Głosy, z ktorymi na Seymie z Jzby Senatorskiej wyszli.

Odwołuję się na koniec do Przświetnych Woiewodztw, Kiiowskiego, y Wo-
łyńskiego, ktore na taki Seym, Seymików mieć nie chciały do obrania Połkow;
Manifesta solenne, przy Traktatach całość Kraiu warujących zaniósł; y ktore mia-
ły chwalebnie hazardownych, godnych wiekopomney sławy Obywatelow, w ofierze
sekwestrowanych Osob, y majątkow swoich, do odstąpienia iednak protestacyi przy-
musić się nie dających.

Odwołuję się ieszcze do Przświetnych Woiewodztw: Płockiego, Lubo-

Zanofę jeszcze osobny Manifest w usiłowaniu explicowania się naydokładniejszego, dla pozostałego Narodu, dla zabranych trzema Prowincjami Braci naszych, iż na tym Seymie, na tej Delegacyi, co do zewnętrznego gwałtu, że się jawnie okazał; moc zagraniczających Nayiasniejszych Potencyi z woysk wprowadzonych, z deklaracyi groźnych, z postępowania nie traktowaniem, nie dowodzeniem praw, tylko wyrokami y Ultymatami działająca; sama przez się całej Europie wydała się.

Ale żeby ten gwałt w iasney kointelligencyi z JJ. WW. Ministrami Cudzoziemskimi, nie tylko na przybyłych do Seymowania nie rozszerzał się, ale w nieopieraniu się y w powolności podpisywania Traktatów, bez kontraktowej nie stał się wzajemności, będzie przeciwko temu próbować każdy krok zwołanego Seymu, początkow. y Limit onego, y Delegacyi?

Wszak na iedno wychodziło dla Nayiasniejszych Potencyi, moc za prawo mających, w dwóch Niedzielach Seymu Extraordynaryinego, y bez Seymowego przyznania nadnaturalnego, a nas samych zabijającego, zabrane dzierżyć kraie.

Albo raczej, nie pożyteczniej-że dla uciśnionego niewinnie było Narodu; gdybysmy do niczego przystąpić nie chcieli; zabrali się z solenną od Seymu powiną referencyą do Nayiasniejszych Potencyi, całość Kraiu naszego gwarantujących? y trzymali się pierwzey odpowiedzi Nayiasniejszego Krola Jmci, odmawiającego przyłożyć rękę do podpisu? suplikowali o tę nieporuszoną, y zaprzyęzioną w Paktach Konwentach powinność *nullam partem Reipublica avellere*? a na koniec zciągnęli gwałt, przewyższający okropne w Senatorach y Posłach na Seymie 1768. pobranych, doświadczenie? niżeli iest w uknowanej przed Seymem w Warszawie Pałacowej Konfederacyi? niż w podpisyaniu oney przez niektórych JJ. WW. Biskupow, Senatorow, Ministrow? niż w pociągnięciu pod różnemi pretextami przybyłych na wolny Extraordynaryiny Seym Posłow do podpisu? niż w podstępnych cofnięciu ichże, y ledwie powroconych na zażalające się Posłow podpisywanych domaganie? niż w niewinnym prześladowaniu J. W. Turskiego, Biskupa Luckiego, pod bokiem Krolewskim w własnym Domu uciśnionego? niż w naznaczeniu Kwater dla obcego żołnierza w samym mieście? niż w promulgowaniu Łaski Marszałkowskiej na dniu poczynającego się Seymu w Jzbie Poselskiej? niż w mniey ważeniu Poselskiego zatamowania: nieślyszanej, niepozwoloney od Woiewodztw, ani do przyięcia podobney Konfederacyi? niż po niedopuszczonym podniesieniu przez Posłow, Łaski, na zagrożenie protestujących się, w wyproszonym otoczeniu asystencyą od woysk zagranicznych? niż w uzurpowanym rozprzestrzenieniu Juryzdykcyi Sądowej Konfederacyi? niż w pociągnięciu innych Juryzdykcyi do ulegania y zaprzyężenia tak bezprawnemu związkowi? niż w zakazie do Grodu danym nieprzyimowania żadnych Manifestow? niż w zapozwaniu godnych Mężow, JJ. WW. Nowogrodzkich Posłow w szczegulności, między innemi temu bezprawiu sprzeciwiających się? niż gdy ci dniać y nocować, jeszcze z Jzby Poselskiej ustąpić nie chcieli, y bronili zkazać ią wzmiankowanym gwałtem, w pretendowanym y otrzymanym złączeniu się z Nayiasniejszym Krolew Jmcią? niż później dopiero w zwoływaniu tak Senatorow, iako Posłow, do podpisywania Konfederacyi? niż w rozpoczęciu fatalnego Seymu w Jzbie Senatorskiej zamkniętej, niż w wyznaczeniu na koniec nieszczęsney dla Narodu, y zawsze z smutkiem y obrzydzeniem pamiętney Delegacyi? Przecież że nie inaczej zaczęło się, y było; mogły takie kroki być bez interessowanych przyczyn? nadaremnież takie ruszać się mogą sprężyny? Przymus z nich uformowany poszedł y do wewnętrznych kraiowych Prawodawstw y czynności, a na odpłacający się zawsze ważył szali.

Zostało wolno, pod imieniem żądzy Narodowej, zrobić zamach na odcięcie prerogatyw Maiestatu, wziąć się do reformy dawnego kraiowego rządu, zdać wszystko na Delegacyą, która zamiast plenipotencyi wziętej na traktowanie z Cudzoziemskimi Ministrami trzech Dworow, zamiast pilnego y stałego praw y pretensyi roztrząsania, pokwapila się z ustąpieniem kraiow, tym prędzey, im skuteczniej y częściej wyiednane były od Ministrow obcych straszące Deklaracye. Spieszyła się do odmiany rządu, do ustaw zyskowych, do interessow partykularnych, do kupna Pałacow z uszczerbkiem publicznym, a prywatnym zyskiem. Ustanowione *Consilium permanens* z Senatorow, y dodanych im Stanu Rycerskiego Osob; wystawiony nowy niby Decemwirat, niegdy w Rzeczypospolitey Rzymskiej tak szkodliwy, y dla naszey nie dobrego nie wrożący; uchylone przez to od wieków ustanowione *Senatus Consulta*, a ich moc zaradzenia oddana w tych ręce, których utrzymywanie, pensyami, koszt tylko wielki Rzeczypospolitey przynosi; a naywięcey Narod zkrzywdzony, przez dany kolor: iakoby Krolom Paktow nie dotrzymywał, y był przeciwko Panującemu, a sam wolno rządzący się na Seymie.

Tą drogą wzrastała z Limity w Limity Seymową wpadająca do dwóch lat Delegacya, wzmacniała się, y utrzymywała szafunkiem mnogości Sancytow: kaslujących dekreta naywyższych Juryzdykcyi, podnoszących zadawnione od różnych subfeliow poodsządane sprawy, wyznaczeniem niezliczonych Kommissyi; udzielaniem Moratoryow na niepłacenie długow; y krzywdę nieznosną Kredytorom; wydawaniem na milion kilka kroć sto tysięcy do Skarbu obojga Narodow asygnacyi; oprócz tego podatkowaniem od Żydow, y onych wyexekwowaniem; przywłaszczonemi z każdej Instancyi Sądami.

Zmocniła się jeszcze niemniej y poparła Delegacya rozrządzeniem dobr Jezuitskich; podniesieniem summ po tychż z dawnych ewikcyi; podzieleniem lokacyi między siebie, ze szkodą Edukacyi Narodowej; uwolnieniem od odpowiedzi, za zabrane gwałtownie srebra y summy Jezuitskie... Jednym powodem dalszego roz-

czne Possessorow, a z uszczerbkiem Skarbu Rzeczypospolitey, y majątkow Narodowych, przez opłacanie czynszu za granicę.

Jdąc zaś daley przeciwko czynnościom Delegacyinym, nie sędzę być potrzebą ekuzować się, gdy nie znam żadney moiey winy, że przez samą miłość sławy Nayaśnieyszego Krola Jmci Pana naszego Miłościwego radziłem, delegować do J. K. Mci z prozbą, aby w umiarkowaniu Intrat swoich, przychylić się raczył Oycowskiemi względami do proporcji uszczuplonego Kraiu; że wyraźnie sprzeciwiałem się oddawaniu dziedzictwem naylepszych czterech Starostw, bom miał za większą Maiestatu chwałę, podług dawnych Monarchow zwyczaju, nadawać, niżeli odbierać.

Po przyjętych siedmiu milionach Intraty, y oświadczeniu opłacenia długow J. K. Mci, tudzież w obroceniu w dziedzictwo nayintratnieyszych czterech Starostw, dopiero dyspensowała się Delegacya na rozrutnieysze szafunki.

Porozdawała różnym Obywatelom dziedzictwa; na zamiany Starostw w dziedziczne dobra, z łatwością, y uwolnieniem od wyprowadzenia równości Intrat pozwalala; ponaszaczala hoynie pensye y summy; powkładała w przypadku śmierci na sukcesorow Biskupow uymę Intrat, przez pozwolone na lat kilkanaście Biskupstwa arendowanie, dla prywatnych długow.

Względem dziedzictw, działow, Fortun, na dopraszanie się iedney strony, niezliczone rezolwowała projekta.

Niestanęła na tym ieszcze hoynność Delegacyi, w krotce po uczynionym nowym przez własne prawo rozrządzeniu około Krolewsszczyzn, łamiąc go pod tytułem: *Nadgroda zasłużonym*, też Krolewsszczyzny przez Expektatywy, y *Emphyteuzes* rozebrała.

Wydatki tak poczynione iako y zamierzone potrzebowały źródła przychodow; obrocone się więc do stanowienia w zniszczonym Kraiu y powiększenia podatkow. Taż szafująca dobrem Rzeczypospolitey Delegacya, obciążyła Kray, pomnożonemi do 33. milionow podatkami, y ustanowiła je na wszystkie Woiewodztwa, bez ich wiedzy, bez Posłow kilku Woiewodztw, rozłaczyła je na Prowincye bez proporcjonalney koekwacyi, mniej mając względu: że Kray pomniejszony trzech części nayludnieyszych y nayhandlownieyszych oderwaniem; że wydatek na sol wprzod krajową, a teraz zagraniczną, konieczną zaś ku potrzebie ludzkiej, przeszło dzieścię milionow z Kraiu pieniędzy wyprowadzać będzie; że wolnego handlu sposobność upadła; Cła zaś w opłacaniu onego narzucone nam zostały.

A na koniec chcąc zgubą Kraiu prywatne korzyści upewnić, y wieczyttemi uczynić, zelżywym dla siebie traktatem, y nayszkodliwym postępkim, wyednała większością głosow, Gwarancyą Ministra Rosyjskiego, Gwarancyą od drugich dwóch niepodpisaną, a nie narzuconą nawet y od Rosyjskiego, ale od niektórych machiną dzieła kierujących wyproszoną.

Już Narod w wielkiej części Obywatelow uszkodzony, a w całości zatrwożony, przynajmniej końca wyglądał, żeby od wzruszenia y trwogi odetchnąć, ale nie mógł tego oczekiwać od pracowitego koła korzyści swoiey Prawodawstwa; y byłby się zapewne nie doczekał, gdyby nie przycisnęła przez Deklaracye swoje, JJ. WW. Ministrow Cudzoziemskich, tak smutnym widokiem wzruszona litość.

Przyszła zatem Delegacya na Seym, z prawami narzuconemi od obcey y domowey przemocy; były wyrzuty nieprawego postępowania Delegacyi; były przekładania przed Tronem, aby nie akceptować, y nie dozwalać utwierdzać się bezprawiu; Lecz gdy z tychże samych prawie Seym, co y Delegacya złożony Osob, intytulacyami przeczytane prawa, nieumnieyszyły się zmazaniem, ale podobnym Delegacyi utworzeniem powiększyły, przybyło ich przez moc pluralitatis, nad dzielność uprzywileiowanego iednemu Posłowi *circa legem latam* opponowania się.

Jeszcze y tam źródło nadgród szerokim płynęło potokiem; y żeby nayczytsze ofiary niezakazane nie zostały, narzucona y na nich pluralitate, przykra na śmierci cudzey zaszczona, y na życie czuwająca nadgroda.

Po przeczytaniu na koniec ustaw Delegacyinych, po przydaniu na Seymie nowych, przystąpiono do projektu rozwiązania Konfederacyi, y ratyfikowania oraz wszystkiego, co pod tym związkiem uchwalone było. Rozwiązanie y Ratyfikacya razem nastąpiły.

Aprobowano wszystkie roboty, wszystkie Kommissye z uszczerbkiem Jurydykcyi, wszystkie Sancyta iakożkolwiek arbitralnie powydawane, wszystkie Konfederackie Dekreta; ktorych to Sancytow, ustaw, Dekretow, większa część aprobującym wiadoma nie była. Nie przyjęto nawet podanego umiarkowania, tey szkodliwej ogolności w przydaniu tego warunku, aby te tylko Ratyfikacyi podpadały, ktore z prawem y sprawiedliwością zgadzały się.

Nie oschło z pod piora prawo, gdy było, przeformowane, a na nowe Urzędy, Magistratury dawne, y świeże *Permanens Consilium*, od Maiestatu zostało nominowanie Osob, już po wyjściu protestujących się Nas Posłow, nominowani wykonali przysięgę.

Niepodobna opuszczony, a pod ciężarem dzisieyszych dolegliwości ięzający Narodzie! abyś po większey części, sądowych Konfederackich wyrokow, arbitralnych sancytow, Kommissyi nowych, dawne Jurydykcye krzywdzących nie czuł, co cię ściska, y dolega, nie wiedział. Ale nim rozeydzie się Księga prawodawstw obszernieysze opisy zamykająca, w każdej ustawie, powszechnie y partykularne nie szczęście za prawo ci dająca, masz mię przed sobą Delegata, uprzedzającego ciebie Narodzie! pod iedyną obroną prawa, y sprawiedliwości, na tym gruntującego się: iż z zlikwidowanych bezprawow, gwałtow nie było żadnego, przeciwko ktoremu, bym się, albo z dobrej rozumiejącem, nie kłamał.

Do obszernego poszedłem z manifestowania dzieł wszystkich, abym osobisty rzeczy świadek, dał Narodowi rozeznąć, komu dzisiejsze ustawy nie szkodzą, y kogo nie tracącego wystawiają; żebym okazał ścisły postępowania w całym trakcie, przez które będzie można rozeznąć przymus, a szlakować we wnętrznościach Twoich wygrzebane korzyści; żeby Narod poznawał siebie, czym jest teraz? y czym mu być przyjdzie? biorąc wczesne zarządzenie, albo winien takowemu ciężkości ulegać iarżmu? lub czułości swojej chwycić się, y dodać iey na rozeznanie ustaw legalności.

Prawo nie jest prawem, kiedy nie z mocy od Narodu powierzonej ustanowione; ani prawem być nie może, poki do powszechnej wiadomości po Grodach y do akceptacyi nie przyjdzie; za coż w wielu punktach zażółte ustawy pierwej do eksekucyi przywiedzione, niżeli Narodowi ogłoszone zostały?

Wytykając podstęp pod wprowadzonemi w Warszawską Konfederacyą, zawsze mię winnym czynić muszę, w niej mieszcząc się, że jednak chęci y myśli, do obrony y dobra Kraiu nie chcę w słowach, lecz w skutku y istocie okazać, na dopełnienie już więcej mi nie zostało, nad tę powinność, z której ucieść się pragnę. Ułomność w oczach Narodu, Europy, potomności jako człowieka, niech nie obwinia; postęp zaś y zawsze dobry sposób myślenia niech wzięty będzie za cel u wszystkich, że dotrzymać y niszczyć to zawsze należy, co jest złym z siebie, y daleko gorsze przynosić może. A jako Związek każdy nieprawny utrzymywany być nigdy nie powinien, tak gruntując się na dawnym wolnego opponowania się prawie, stać do Manifestu, przeciwko temuż Związkowi, y stać się na każde zawołanie Narodowi z jednostronnym zaświadczeniem gotowy, że całe Seymowanie y Delegacya nie jest prawem innym, tylko przemocą wyednaną przez gwałt; że gwałt ekuzować się nie może przymusem, bo ten nigdy wydać się nie może z akceptacyi tak wielorakich korzyści.

Bog świadkiem sercu mojemu jest, y będzie, że w wynurzeniu Zdań moich przedtym, y teraz, nie byłem od nikogo ani jestem dependujący; y iak wiele w tyłu Głosach moich wyrzucam podłości dla zyskowych wyrobków, które stan rzeczy dzisiejszych nieszczęśliwsi uczyniły; tak nie mogłbym przywłaszczać za cnotę, a tym bardziej naśladować tego, co zgubą wszystkiego w tym czasie było.

Podaję y teraz wszystkim do rozważenia Zdanie moje, które nie jest inne, iak tyle razy w Głosach moich powtorzone, już na Delegacyi, już nawet przy kończącym się Seymie, nie myślą iakiego nieukontentowania, gniewu, bądź złości, bo tym nikomu dobrze myślącemu rządzić się nie przytłoi; szczególnie powodem dobra publicznego, które najpierwszym każdego Obywatela obiektem być powinno.

Zaświadczam się najpierwej przed Bogiem, w którym pokładać ufność rozum każe y Religia, przed całą Europą dobrze świadomą: iak prawa Narodów, tylą Traktatami umocnione, nie zdarzając ieszcze nigdy gwałt cierpią; przed własnym Narodem, który niech poznaie postępkę Obywatelstwa, sposób czynienia, skutek nakoniec samego dzieła, pochodzącego niby z mocy Narodu.

A iakom zawsze znał to złe, z Warszawskiego Związku wypływające, tak na przeciwko iemu zawsze się zaświadczałem, znać go nie chciałem, y nie chcę, dla Narodu, za żadną z prawem zgadzającą się Konfederacyą, y że w nim byłem jedynie dla sprzeciwienia się bezprawiu, y dla annihilowania onegoż.

Zaświadczam się przeciwko bądź iakimkolwiek ustawom, tak co do odłupionych Kraiów, iako też co y do wszystkiej Legislacyi.

Zaświadczam się przeciwko porównaniu Dysydentów, aż do Legislacyi z panującą Narodową Religią, narzuconemu przez *ultima* od JJ. WW. Ministrów Dworów traktujących.

Zaświadczam się przeciwko naybrzydszej na Narod plamie, iak by on w nieszczęściu swoim szukał szkodliwych sobie partykularnych zysków, y w oczach Europy wydawał się wolno czyniący; na tym fatalnym Seymie.

Pomyśleć zatym inaczej nie mogę, iak zaufać Narodowi, że te zaświadczenia publicznie przezemnie czynione pociągną go, że się przychyli do tegoż, y nie przyjmie za winę, to moje wmieszanie się, zwłaszcza: że tak prawą drogą dla dobra publicznego w miłości Ojczyzny szedłem, y aż na tym stanąłem, że gotow jestem ile potrzebowań dla Narodu uczynić ofiarę.

Jeżeli się znajdzie kto, tak daleko interessem zapędzony, aby szukał z mego wyznania, y zaświadczenia grzechu y odpowiedzi, wszak iawnie będzie pokazywał, że nie chce tego odwrócić, co się dziś z Ojczyzną dzieje.

Ja com winien być oświadczać w przytomności Zgromadzonych Rzeczypospolitej Stanów, com oświadczył, y co dziś oświadczam, dopełniam mego obowiązku iako Posel, y tych wszystkich przyrzeczeń, które dostateczniej są obświadczone w Zdaniach na piśmie *in Actis* złożonych; a oświadczywszy tę winną zemnie dla Ojczyzny przyługę, że tych wyrazów nigdy się nie zaprę, y onych nie odmienię, ręką własną podpisane do Akt publicznych podaję.

Antoni Stanisław Szwiatopełk XIĄŻĘ CZETWERTYNSKI Posel Woiewodztwa
Bracławskiego mp.

In parata Copia porrexit. & manu sua subscripsit.

(L.S.) PUCHAŁA

mp.

nnie
ona

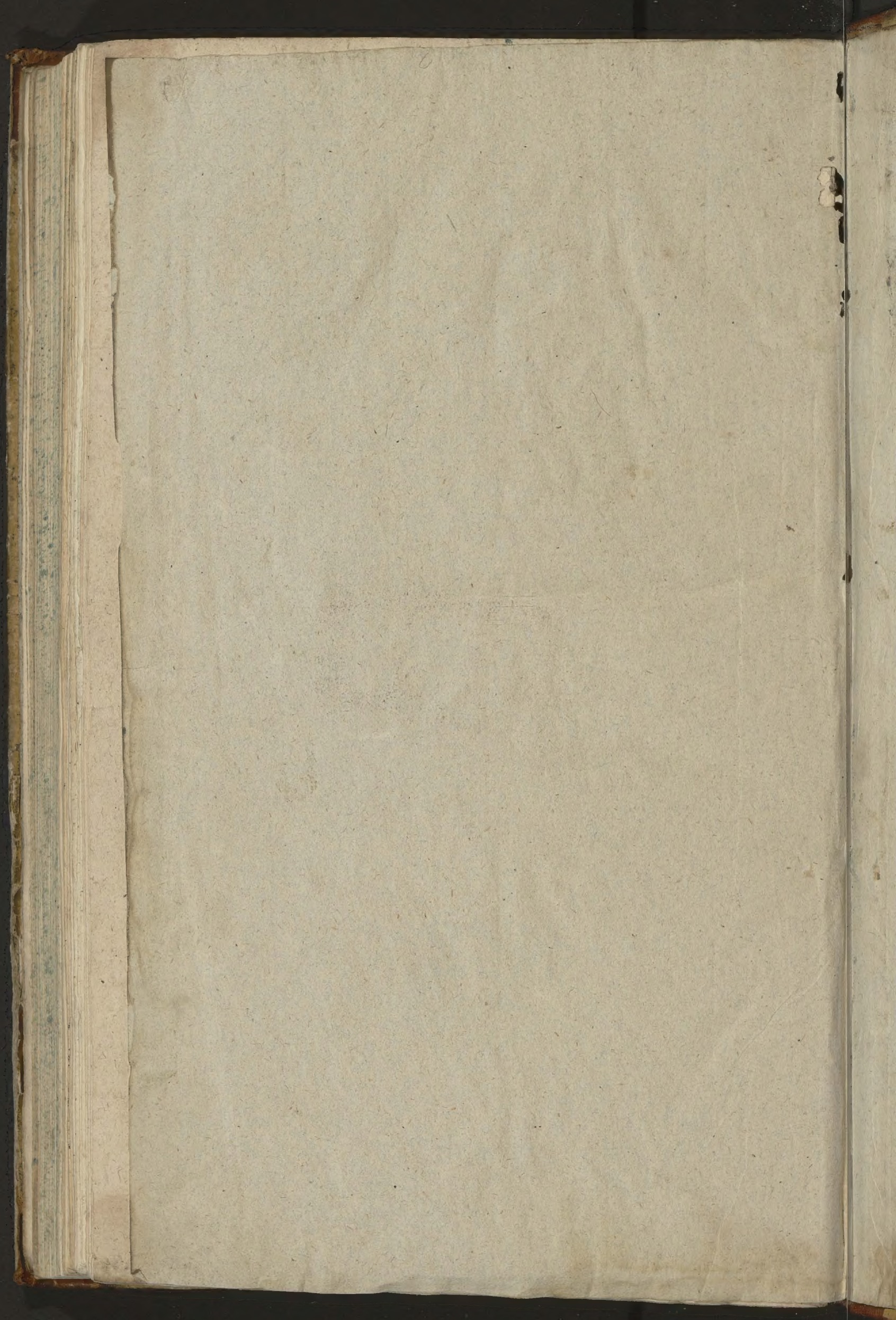
vam
ty-
rym
ufze
lym
ane
nie,

no-
bę-
czy-
zy-
iele
zy-
vi-

w
ego
iel-
po-
bli-
zy
ie-

ry-
nu

ic-
w
e-

Biblioteka Jagiellońska

stdr0025456

